

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie wyznaczenia dyrektorów Izb Celnych w Gdyni, Szczecinie, Warszawie i
Wrocławiu do prowadzenia niektórych spraw celnych**

Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się Dyrektora Izby Celnej w Gdyni do:

- 1) wydawania pozwoleń na utworzenie regularnej linii żeglugowej oraz do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 313b rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3), zwanego dalej "Rozporządzeniem Wykonawczym",
 - 2) wydawania pozwoleń na zwolnienie z obowiązku wystawiania manifestu służącego do potwierdzania wspólnotowego statusu towarów najpóźniej do następnego dnia po wypłynięciu statku i w każdym przypadku przed przybyciem statku do portu przeznaczenia oraz do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 324e Rozporządzenia Wykonawczego,
 - 3) wydawania pozwoleń na wykorzystywanie jako zgłoszenia tranzytowego manifestu morskiego odnoszącego się do towarów (procedura uproszczona - poziom 1), o których mowa w art. 447 Rozporządzenia Wykonawczego,
 - 4) wydawania pozwoleń na wykorzystywanie jako zgłoszenia tranzytowego pojedynczego manifestu morskiego (procedura uproszczona – poziom 2) oraz do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 448 Rozporządzenia Wykonawczego
- jeżeli statki rozpoczynają rejs z portów lub docelowo wpływają do portów w Gdyni, Gdańsku, Władysławowie, Ustce lub Elblągu.

§ 2. Wyznacza się Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie do:

- 1) wydawania pozwoleń na utworzenie regularnej linii żeglugowej oraz do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 313b Rozporządzenia Wykonawczego,
- 2) wydawania pozwoleń na zwolnienie z obowiązku wystawiania manifestu służącego do potwierdzania wspólnotowego statusu towarów najpóźniej do następnego dnia po wypłynięciu statku i w każdym przypadku przed przybyciem statku do portu przeznaczenia oraz do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 324e Rozporządzenia Wykonawczego,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

- 3) wydawania pozwoleń na wykorzystywanie jako zgłoszenia tranzytowego manifestu morskiego odnoszącego się do towarów (procedura uproszczona - poziom 1), o których mowa w art. 447 Rozporządzenia Wykonawczego,
 - 4) wydawania pozwoleń na stosowanie jako zgłoszenia tranzytowego pojedynczego manifestu morskiego (procedura uproszczona – poziom 2) oraz do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 448 Rozporządzenia Wykonawczego
- jeżeli statki rozpoczynają rejs z portów lub docelowo wpływają do portów w Szczecinie, Świnoujściu, Darłowie, Kołobrzegu, Policach, Stepnicy, Trzebieży lub Nowym Warpnie;
- 5) wydawania świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne, świadectwa upoważniony przedsiębiorca – bezpieczeństwo i ochrona oraz świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona, o których mowa w art. 14a Rozporządzenia Wykonawczego, na wniosek przedsiębiorcy mającego siedzibę na obszarze właściwości Dyrektora Izby Celnej w Gdyni, Poznaniu, Rzepinie lub Szczecinie.

§ 3. Wyznacza się Dyrektora Izby Celnej w Warszawie do:

- 1) wydawania pozwoleń na wykorzystywanie jako zgłoszenia tranzytowego manifestu lotniczego (procedura uproszczona - poziom 1), o których mowa w art. 444 Rozporządzenia Wykonawczego;
- 2) wydawania pozwoleń na wykorzystywanie jako zgłoszenia tranzytowego manifestu lotniczego przesyłanego z wykorzystaniem elektronicznego systemu wymiany danych (procedura uproszczona - poziom 2) oraz prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 445 Rozporządzenia Wykonawczego;
- 3) wydawania świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne, świadectwa upoważniony przedsiębiorca – bezpieczeństwo i ochrona oraz świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona, o których mowa w art. 14a Rozporządzenia Wykonawczego, na wniosek przedsiębiorcy mającego siedzibę na obszarze właściwości Dyrektora Izby Celnej w Białymstoku, Białej Podlaskiej, Olsztynie, Toruniu lub Warszawie.

§ 4. Wyznacza się Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu do:

- 1) prowadzenia procedury konsultacyjnej, o której mowa w art. 500 Rozporządzenia Wykonawczego, wymaganej w przypadku wydawania pojedynczych pozwoleń na korzystanie z gospodarczych procedur celnych;
- 2) prowadzenia procedury konsultacyjnej, o której mowa w art. 292 ust. 5 Rozporządzenia Wykonawczego, wymaganej w przypadku wydawania jednorazowych pozwoleń dla celów dozoru celnego ze względu na przeznaczenie towarów;
- 3) wydawania świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne, świadectwa upoważniony przedsiębiorca – bezpieczeństwo i ochrona oraz świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona, o których mowa w art. 14a Rozporządzenia Wykonawczego, na wniosek przedsiębiorcy mającego siedzibę na obszarze właściwości Dyrektora Izby Celnej w Katowicach, Kielcach, Krakowie, Łodzi, Opolu, Przemyślu lub Wrocławiu;
- 4) prowadzenia procedury konsultacyjnej w postępowaniu o wydanie świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne, świadectwa upoważniony przedsiębiorca – bezpieczeństwo i ochrona i świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona, o której mowa w art. 14l i 14m Rozporządzenia Wykonawczego.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie wyznaczenia dyrektorów Izb Celných w Gdyni, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu do prowadzenia niektórych spraw celnych (Dz. U. Nr 33, poz. 227).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Minister Finansów

Uzasadnienie

Stosownie do art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004r. – Prawo celne (Dz. U Nr 68, poz. 622 z późn. zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć dyrektora lub dyrektorów izb celnych właściwych do prowadzenia spraw innych niż określone w ust. 2, tj. innych niż sprawy dotyczące pozwoleń na korzystanie z procedury TIR, wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, prowadzenia listy agentów celnych oraz wydawania decyzji w sprawach wpisu osoby na listę agentów celnych, skreślenia osoby z listy agentów celnych i zawieszenia w działalności agenta celnego, jak również wydawania decyzji w sprawach ochrony prawa własności intelektualnej.

Na podstawie ww. przepisu Minister Finansów wydał rozporządzenie, którym upoważnił Dyrektorów Izb Celnych w Gdyni, w Szczecinie, w Warszawie i we Wrocławiu do prowadzenia niektórych spraw celnych, np. do wydawania pozwoleń na utworzenie regularnej linii żegludowej i do prowadzenia procedury konsultacyjnej, do wydawania pozwoleń na stosowanie procedur uproszczonych właściwych do przewozu towarów drogą morską we wspólnotowej procedurze tranzytu, do wydawania pozwoleń na stosowanie procedur uproszczonych w transporcie lotniczym, czy do prowadzenia procedury konsultacyjnej wymaganej w przypadku wydawania pojedynczych pozwoleń na korzystanie z gospodarczych procedur celnych – rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lutego 2006r. w sprawie wyznaczenia dyrektorów Izb Celnych w Gdyni, w Szczecinie, w Warszawie i we Wrocławiu do prowadzenia niektórych spraw celnych (Dz. U. Nr 33, poz. 227).

W przedmiotowym projekcie rozporządzenia Minister Finansów dodatkowo wyznacza Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie, Dyrektora Izby Celnej w Warszawie i Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu jako właściwych do wydawania świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne, świadectwa upoważniony przedsiębiorca – bezpieczeństwo i ochrona i świadectwa upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona, o których mowa w art. 14a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3) zwanego dalej „Rozporządzeniem Wykonawczym”, oraz dodatkowo Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu do prowadzenia procedury konsultacyjnej w przedmiotowym postępowaniu, o której mowa w art. 14l i 14m Rozporządzenia Wykonawczego.

Instytucja upoważnionego przedsiębiorcy została wprowadzona do porządku prawnego Unii Europejskiej rozporządzeniem (WE) Nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny. Zgodnie z art. 5a ust. 1 ww. rozporządzenia, jeżeli zajdzie taka potrzeba, organy celne po zasięgnięciu opinii innych właściwych organów, przyznają, z uwzględnieniem kryteriów przewidzianych w ust. 2, przedsiębiorcy mającemu siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty status upoważnionego przedsiębiorcy.

Szczegóły dotyczące kryteriów i procedury przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy określone zostały w przepisach art. 14a – 14x Rozporządzenia Komisji (EC) z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 360 z 19.12.2006 str. 64). Zgodnie z art. 3 przedmiotowego rozporządzenia wchodzi ono w życie 7 dnia od dnia ogłoszenia, natomiast przepisy dotyczące AEO będą stosowane od 1 stycznia 2008r.

Przedsiębiorcy, zgodnie z art. 14a Rozporządzenia Wykonawczego, może zostać wydane na jego wniosek świadectwo upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne, świadectwo upoważniony przedsiębiorca – bezpieczeństwo i ochrona lub świadectwo upoważniony przedsiębiorca – uproszczenia celne/bezpieczeństwo i ochrona (zwane dalej „świadectwo AEO”). Stosownie do art. 5a akapit 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego upoważniony przedsiębiorca korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony lub z uproszczeń przewidzianych w ramach przepisów celnych. Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w ust. 2, status upoważnionego przedsiębiorcy jest uznawany przez organy celne wszystkich Państw Członkowskich bez uszczerbku dla kontroli celnej. Biorąc za podstawę uznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy oraz, o ile spełniono wymogi związane z konkretnym rodzajem uproszczenia przewidzianego w ustawodawstwie celnym Wspólnoty, organy celne upoważniają przedsiębiorcę do korzystania z tego uproszczenia.

Przepisy wspólnotowe w sposób ogólny określają władze właściwe do prowadzenia postępowania i wydawania świadectw upoważnionego przedsiębiorcy. Ograniczają się jedynie do wskazania, iż wniosek składa się władzom celnym Państwa Członkowskiego gdzie znajduje się główna księgowość wnioskodawcy, włączając ewidencje i dokumentację umożliwiającą władzom celnym weryfikację i monitorowanie warunków i kryteriów potrzebnych do otrzymania statusu upoważnionego przedsiębiorcy i gdzie przynajmniej część działalności, której dotyczy świadectwo, jest wykonywana. Szczegółowe określenie organów celnych właściwych do wydawania świadectw upoważnionego przedsiębiorcy, prowadzenia postępowania i procedury konsultacyjnej w przedmiotowych sprawach pozostawione zostało kompetencji Państw Członkowskich, które mają jedynie obowiązek, zgodnie z art. 14e Rozporządzenia Wykonawczego, dostarczenia Komisji listy wyznaczonych organów celnych.

W związku z międzynarodowym statusem świadectw AEO oraz faktem, iż będą one uznawane we wszystkich Państwach Członkowskich Unii Europejskiej, jak również wymogiem przeprowadzania procedury konsultacyjnej z władzami celnymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej i wymiany korespondencji w języku obcym, uzasadnione jest wyznaczenie do prowadzenia przedmiotowych spraw dyrektorów izb celnych.

Mając powyższe na uwadze, po dokonaniu analizy Minister Finansów w przedmiotowym projekcie rozporządzenia wskazuje na Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie, Dyrektora Izby Celnej w Warszawie i Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu jako organy celne właściwe do wydawania świadectw AEO oraz na Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu jako organ celny właściwy do prowadzenia procedury konsultacyjnej w postępowaniu o wydanie świadectwa AEO.

W związku z wyznaczeniem trzech dyrektorów izb celnych do wydawania świadectw AEO Minister Finansów w przedmiotowym projekcie rozporządzenia wskazał również na ich właściwość miejscową. I tak Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie jest właściwy do wydawania świadectw AEO na wniosek przedsiębiorcy mającego siedzibę na obszarze właściwości Dyrektora Izby Celnej w Gdyni, Poznaniu, Rzepinie lub Szczecinie, Dyrektor Izby Celnej w Warszawie – dla przedsiębiorców z siedzibą na obszarze właściwości Dyrektora Izby Celnej w Białymstoku, Białej Podlaskiej, Olsztynie Toruniu lub Warszawie, natomiast Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu - na wniosek przedsiębiorcy mającego siedzibę na obszarze właściwości Dyrektora Izby Celnej w Katowicach, Kielcach, Krakowie, Łodzi, Opolu, Przemyślu lub Wrocławiu. Natomiast w związku z faktem, iż Izba Celna we Wrocławiu posiada doświadczenie w zakresie prowadzenia międzynarodowej procedury konsultacyjnej w postępowaniu w sprawie uzyskania pozwoleń pojedynczych, wyznaczono w przedmiotowym projekcie rozporządzenia Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu do prowadzenia międzynarodowej procedury konsultacyjnej.

Pierwotna wersja projektu określała właściwość dwóch dyrektorów izb celnych do wydawania świadectw AEO, jednak po przeprowadzonych konsultacjach wewnętrznych niezbędne okazało się dodatkowo wyznaczenie izby celnej usytuowanej we wschodniej części kraju, tak by zapewnić obsługę w tym zakresie podmiotów z tej części kraju. Dyrektora Izby Celnej w Warszawie wybrano z uwagi na dużą liczbę przedsiębiorców, których siedziby usytuowane są na obszarze właściwości Dyrektora Izby.

Proponowane w projekcie rozwiązanie dotyczące właściwości organów celnych w zakresie świadectw AEO polegające na wyznaczeniu trzech dyrektorów do wydawania świadectw AEO i jednego do prowadzenia międzynarodowej procedury konsultacyjnej jest rozwiązaniem tymczasowym. Jego przyjęcie podyktowane jest względami legislacyjnymi. W związku z tym, iż instytucja AEO będzie stosowana z dniem 1 stycznia 2008r. niezbędne jest zapewnienie do tego czasu struktur organizacyjnych i określenie zasad postępowania w sprawach o przyznawanie statusu AEO. Zmiana ustawy Prawo celne określająca właściwość dyrektorów wszystkich izb celnych do prowadzenia postępowania i wydawania świadectw AEO wymagałaby przeprowadzenia czasochłonnego procesu legislacyjnego. Nie wydaje się by możliwe było jej przyjęcie i wejście w życie przed 1 stycznia 2008r. W związku z tym, Ministerstwo Finansów przygotowuje alternatywne rozwiązanie polegające na wyznaczeniu w formie rozporządzenia dyrektorów kilku izb celnych jako właściwych w sprawach AEO.

Należy jednak zaznaczyć, że dyrektorzy wszystkich izb celnych będą właściwi do badania spełniania warunków i kryteriów do wydania świadectwa AEO u wnioskodawców posiadających siedziby i prowadzących działalność gospodarczą na terenie ich właściwości. Kwestia ta nie jest jednak materią przedmiotowego rozporządzenia, zostanie ona uregulowana jako procedura wewnętrzna organów celnych. Rozwiązanie takie ma na celu zminimalizowanie uciążliwości związanych ze znaczną w niektórych przypadkach odległością organu celnego właściwego do wydania świadectwa AEO od siedziby wnioskodawcy.

Docelowo planowana jest jednak zmiana ustawy Prawo celne i upoważnienie dyrektorów wszystkich izb celnych do prowadzenia postępowania i wydawania świadectw AEO oraz jednego dyrektora do prowadzenia procedury konsultacyjnej.

Projekt wprowadza również zmiany w § 1 pkt 3 i 4 oraz w § 3 pkt 3 i 4. Przedmiotowe przepisy dotyczą wyznaczenia organu właściwego do wydawania pozwoleń na wykorzystywanie jako zgłoszenia tranzytowego manifestu morskiego odnoszącego się do towarów (procedura uproszczona - poziom 1), o których mowa w art. 447 Rozporządzenia Wykonawczego oraz wydawania pozwoleń na stosowanie jako zgłoszenia tranzytowego pojedynczego manifestu morskiego (procedura uproszczona – poziom 2) i do prowadzenia procedury konsultacyjnej, o których mowa w art. 448 Rozporządzenia Wykonawczego. Wprowadzenie niniejszej zmiany spowodowane jest koniecznością jednoznacznego wskazania, iż procedura konsultacyjna przeprowadzana jest jedynie w przypadku pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej – poziom 2.

Drobne zmiany językowe wynikające z konieczności ujednolicenia terminologii stosowanej w rozporządzeniu Ministra Finansów z terminologią zawartą w Rozporządzeniu Wykonawczym wprowadzone zostały w § 1 pkt 1, w § 2 pkt 1 i § 3.

Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie obejmują swoim zakresem sprawy należące do wyłącznej kompetencji prawa krajowego i jako takie nie podlegają harmonizacji z prawem wspólnotowym.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziaływuje akt normatywny.

Brak istotnego wpływu. Rozporządzenie dotyczy właściwości organów celnych. W przypadku części przedsiębiorców organ celny właściwy do złożenia wniosku o wydanie świadectwa AEO będzie się znajdował w znacznej odległości od siedziby przedsiębiorcy, co może stwarzać pewne niedogodności. Uciążliwość ta zostanie zminimalizowana przez przygotowywane w Ministerstwie Finansów procedury wewnętrzne obsługi wniosku o wydanie świadectwa AEO znajdujące się poza materiały rozporządzenia.

Przewiduje się duże zainteresowanie przedsiębiorców uzyskaniem świadectwa AEO, jednak w chwili obecnej trudno jest oszacować jego skalę. Prawdopodobnie o świadectwo będzie ubiegać się większość firm międzynarodowych mających siedzibę we Wspólnocie..

Rozporządzenie w nieznacznym stopniu wpłynie na wzrost obciążenia administracyjnego organów celnych. Organy te będą odpowiedzialne za weryfikację formalną wniosku oraz sporządzenie i wydanie świadectwa AEO. Badanie spełniania przez wnioskodawcę warunków do uzyskania świadectwa będzie wykonywane przez dyrektorów izb celnych właściwych ze względu na miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Nowe zadanie będzie wykonywane w ramach obecnie istniejącej struktury, w komórkach postępowania celnego, a procedura konsultacyjna – w komórce odpowiedzialnej już za prowadzenie konsultacji dotyczących procedury wydawania pozwoleń pojedynczych. Wprowadzenie w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wiąże się z dodatkowymi kosztami po stronie organów celnych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym poprzez umieszczenie go na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z Radą Celno-Akcyzową powołaną jako organ opiniodawczo – doradczy w sprawach celnych przy Ministrze Finansów. Członkowie Rady Celno-Akcyzowej reprezentują organizacje związane z obrotem towarowym z zagranicą, jak również stowarzyszenia skupiające spedytorów i agencje celne.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Brak wpływu.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Brak wpływu.

Agata Stefańska
Specjalista
694 52 30
Departament Polityki Celnej
Wydział Regulacji Celnych III